

Puterea iubirii

Ștefan Doroftei Doimneanu

Aud oful tău cum umblă pe maluri
Și caută clipe în noi reveniri,
Aud dorul tău prins încă în voaluri
Arzând de dorințe, de noi definiri.

Te văd adunând petale de cântec
Din graiul văratic al mării de jad,
Te văd fluierând pe buze descântec
Sorbind amintiri din căuș cu orjad.

Aud pașii tăi cum calcă pe luna
Ce sângeă-n noapte pe cerul aprins.
Aud vocea ta cum cheamă întruna
Fiorul iubirii din strune desprins.

Te văd cum aduni fărâme de soare
Când ziua se-ndreaptă spre negre poteci,
Te văd cum săruți luceferi pe zare
Din valul ce-adoarme pe tăpile-ți reci.

Aud cum te rogi chemând răsărituri
Ca raza iubirii să ardă din nou,
Te văd lăcrimând când fierb asfințituri
Oftând prin solfegii pierdute-n ecou,

Aud cum foșnești când briza te-atinge
Și-n urmă, privirea ades ți-o îndrepti,
Te văd radiind când ochiu-ți distinge
(Pășind înspre tine), pe cel ce-l aștepti.